

DECS

1. A település területére vonatkozó információk:

Teljes terület		9470 ha
Ebből	szántó	5800 ha
	gazdasági erdő	150 ha
	védett terület	1720 ha
	ipari hasznosítású terület	40 ha
	egyéb	1760 ha

Polgármesteri Hivatal: 7144 Decs, Fő u. 23., 74/595-903, phdecs@terrasoft.hu,
Polgármester Biczó Ernő

Faluház: 7144 Decs, Rákóczi u. 2-8., 74/495-040, 20/967-6482, 20/468-3234,
faluhaz@terrasoft.hu

2. Kulturális látnivalók:

2.1. Decsi Tájház: Decs 7144, Kossuth u. 34-36.

Az 1863-ban épült Tájház és a kiállított anyag is a XIX. századi folyamszabályozások (1812-1835) eredményeként meggazdagodott sárközi emberek ízlésvilágát, lakáskultúráját mutatja be. (A Háziipari Szövetkezet 1952-ben

alakult, és még a megalakulás évében megvásárolta a portát a rajta levő épületekkel együtt, és tatarozás után megnyitotta a látogatóknak).

Tisztaszoba: A ház legértékesebb része az eredeti tárgyakkal berendezett első szoba és konyha. Az első szobába lépve rögtön felhívja magára a figyelmet a szúnyoghálós, tornyos nyoszolya, a gazdag szóttos ágyneművel fölvetve. Ebben az ágyban sohasem aludtak,

kimondottan csak arra szolgált, hogy a benne felhalmozott ágyneműk sokaságával tulajdonosának gazdagságát, rangját jelezze. A tornyos nyoszolyák sárkányfejben végződtek, végeiket festett fatábla-betétekkel rakták ki, és gazdagon kifestették virágdísszel. A szúnyoghálót a szúnyogok, a szemverés és egyéb ártalmak ellen használták. A másik sarokban a sarokpad található, amelynek támláját virágdísz és felirat borít. A pad előtt az asztalt mindig szép szóttos abrosszal takarták le. A fāragott, festett bútorok komāromi, hartai,

tolnai, faddi asztalosok munkái, amiket megrendelésre készítettek. Az üvegedényeket felvidéki vāndorārusoktól vásārolták. Az asztal fölötti díszes lámpa és a festett tükör is elmaradhatatlan dísze volt a szobának. A lādákban az asszonyok selyemruhāit, ingeit, öltözékük kiegészítőit tartották. A pad fölötti

tālason a mohācsi, szekszārdi és mōrāgyi fazekasok által készített tányérok, tálak, korsók, kancsók, köcsögök lógnak, amit díszcserepeknek használtak, másra nem. A tisztaszobában

jobbra van a "szemes" vagy "kupás" kályha, ami nagyon jó kiegészítője a szoba hangulatának. A kályhát a konyhából fűtötték a tisztaság miatt, mellette a rúdra terített díszes törölközők a híres szöttek kultúrára utalnak. Az egész szoba szinte csak mutogatásra való, volt olyan gazda, aki csak akkor került be a tisztaszobába, amikor halottas ágyán kiterítették.

Konyha: A konyha legszebb darabja az 1888-as évszámmal ellátott, festett kazettás szekrény,

a "kászli". Felső, polcos részén a színes cseréptálat, aljában a főzéshez szükséges nyersanyagokat és a kenyeret tartották. A használati edényekre általában nem alkalmaztak díszítést, a főzéshez, sütéshez, tároláshoz használták a totya fazekat, vászonkorsót, köcsögöt,

amiknek az alapszíne általában barna vagy fekete volt, legfeljebb pettyes mintát rajzoltak rá. A síp-kémény alján volt a helyük, a köcsögöket kutifán vagy köcsögfán szárították kint. A konyhában a kenyérsütés eszközei sorakoznak a kemence mellett, amit természetesen sütés-főzésre használtak, a nyitott kéményben füstölték a húst. A kémény alatt látható a festett faliszekrény, amiben mécesest, paprikát, sót, pálinkát tároltak. Az ajtó mögötti polcon víztartó edények, a fogason a szőlőbe járó gazda tarisznyája, amelyben az elemózsiáját vitte magával.

Lakószoba: A következő szobában a sárközi parasztélet különböző tárgyi emlékei vannak. Érdekes darab az ágy melletti ringó. Ez egy olyan pad, aminek a támláját át lehet fordítani, erre tették a teknőt a pólyással és ilyenkor kifelé volt a támlája. Elmaradhatatlan kelléke a sárközi életnek a szövőszék, hiszen minden sárközi asszony tudott szőni. Ha a lány megtanult a szövőszékkal bánni, férjhez mehetett. Egyáltalán nem kívánták meg az eladó lánytól, hogy tudjon főzni, ezt ráért megtanulni asszony korában az anyósától vagy a szüleitől, de ha szőni nem tudott, az nagy szégyen volt. Ahogy a kislányok cseperedtek, úgy kaptak egyre nehezebb feladatokat a szövőszék körül. Nem egy kislány már 10-12 éves korában maga kezdte el szövögetni kelengyéjét. Először a sima vásznat, később a keskeny hímeket, és végül a legösszetettebb mintákat is megtanulta. Természetesen nem minden nő volt igazi mestere a szövésnek, ahogy megvoltak a híres hímző asszonyok, ugyanúgy voltak híres szövők is.

Nemcsak a fehérműkhöz szükséges durvább és finomabb vásznakot szőtték meg, hanem készítettek leheletnyi finom bíborvásznat is. Ebből varrták meg a nők számára a bő ujjú ingeket, a gyermektelen fiatalasszonyok jellegzetes fátylát, a bíbort. Ennek a végére került a sárközi népművészet legértékesebb darabjainak tartott hímzett bíborvég. A sárközi szőttesről szóló első írás 1715-ből, a decsi jobbágyok panaszleveléből való, melyből kitűnik, hogy a sárközi szőttes olyan

kelendő volt, hogy bizonyos adónemek helyett a földesúr elfogadta, vagy eladásra készítették, és az így befolyt összeget fizették be adó fejében. A sárközi szőtteket funkciójuk alapján három csoportba sorolhatjuk. Első csoportba a köznapi használatra készített, egyszerű csíkokkal díszített vásznakot soroljuk (abroszok, törölközők, szakajtóruhák, lepedők, stb.). Második csoportba a "halálravalók", ezek azok a nagyon vékony fonalból csíkozással készült

nagyméretű lepedők, amelyekből a női ingek és a bíborfátyol is készült. Végül a harmadik csoport az ünnepi alkalmakkor használt, nagyon mives darabok, abroszok, a tornyos ágyakban felhalmozott ágyneműk. A legrégebbi sárközi szőttesek mintája, a piros és kék, illetve a piros és fekete

csíkok különféle variációja. A csíkmintákat K-s és csibeszemes apró motívumokkal lazították. Fekete mintás abroszokat és terítőket is készítettek, amelyeket gyász alkalmával terítettek fel.

Később, a XIX. század közepe táján átvették a takácsmesterek mintáit, a rózsákat, galambokat és a természetből vett elnevezésű szedett mintákat.

A jelen és a jövő lehetőségei: 2001 őszén a Sárközi Népi Iparművészeti Szövetkezet a Tájházat eladásra kínálta. Az önkormányzat megvásárolta a mellette álló épülettel együtt. Ez

újabb feladatokat jelentett: a múzeum felújítása során az eredeti állapot helyreállítása a cél, a szomszéd házból gyöngyfűző műhely került kialakításra, állandó gyöngykiállítás nyílt. Lehetőség van iskolások számára kézműves foglalkozások szervezésére, a fogadóteremben pedig sárközi ételspecialitások

illetve borok kóstolására. Az udvaron szabadtéri színpad kap helyet, így különböző rendezvények helyszínéül szolgálhat az épületegyüttes és környezete. 2009-ben az udvar újraburkolása, a színpad felújítása és a múzeumi bolt világításkorszerűsítése az Oktatási és Kulturális Minisztérium támogatásával, a Vendégváró Tájházak című pályázat keretében valósult meg.

Elérhetőségek: 7144

Decs Kossuth u. 34-36.

Nyitva tartás ideje: Hétfő

szünnap, keddtől

csütörtökig: 10:00-12:00

és 13:00-17:00, pénteken

15:00-21:00 Szombat-

vasárnap ügyelet.

Látogatás előzetes

bejelentésre: Decsi Kiss

Jánosné 06-20/292-8950

E-mail cím:

dkmarcsi@freemail.hu

A Faluház pénteki nyitva tartása: 15.00-21.00

2.2. Babamúzeum: Decs 7144, Kossuth u. 9.

Kitalálta és létrehozta: Farkasné Pál Bözsi néni a Népművészet Mestere. Bemutatja a Sárköz, a sárközi emberek viseletét életképekben a születéstől az elmúlásig. Látogató csoportok

fogadása előzetes bejelentés alapján. Belépődíj: 500.- Ft./fő. Decs, Kossuth L. u. 8.
Tel.:74/495-734.

- 2.3. Nagy Zoltánné, gyöngyfűző kiállítóhelye Decs 7144, Kossuth u. 36-36. (a Tájház épületében) 74/496-853, 20/238-6440. Előzetes bejelentkezés szükséges.

10 éve állandó gyöngykiállítás van a decsi Tájházban (Kossuth u. 34-36.), a kézműves ház egyik műhelyében. Itt megtekinthetők a kézműves termékek. Igény alapján gyöngyfűzést is tanít a gyermek látogatóknak (450 Ft/fő/óra díjazás ellenében).

Gyöngytermékeket készít rendelésre. A kiállító teremben megtekinthető termékek megvásárolhatóak (nem csak gyöngytermékek, hanem képeslapok és dvd is). Belépőjegy nincs.

2.4. Decsi Római Katolikus Egyházközség, 7144 Decs, Ady Endre utca 13. Tel: 74/495-047 Plébános: Kocsis László.

Decsen a katolikus plébániát 1918-ban alapította, az akkori pécsi megyéspüspök Zichy Gyula. 1918-ban a kétezer katolikus, számban meghaladta a reformátusokét. Várdombhoz tartoztak, de a 10 km-es távolság lehetetlenné tette a hívek lelki gondozását. Ezért volt szükséges egy

önálló plébánia, melynek első plébánosa Fehérváry Ferenc lett, aki 1918. március 14-én foglalta el helyét. Ezen időpont a decsi egyházközség születésnapja. A vesztes I. világháború miatt – anyagiak hiányában – az eredetileg beígért templomépítési segílyt a püspök nem tudta folyósítani, ezért a templom

építéséig a régi iskolában mutatták be a szentmiséket. Az 1927-es esztendő reménységet hozott a híveknek, mert a plébánia közelében eladásra került egy nem használt hengermalom épület. Virág Ferenc püspök nagylelkűen kifizette a vételár 85%-át. Úgy tervezték, hogy a malomépületet megfelelő módon templommá lehet alakítani, de kiderült, hogy ez nem

lehetséges. Templomépítő-bizottságot hoztak létre, amely végül Kismarty Lechner Lóránd budapesti építőmérnök tervét fogadta el. 1930. július 20-án megtartották a templomépítési versenytárgyalást. 12 pályázó közül Müller József bátaszéki építőmester ajánlatát fogadták el. 1930. augusztus 24-én került sor a templom alapkövetételének ünnepélyes

megáldására. Ez év december 1.-én a templom már tető alá került. Az ajtók és ablakok Vázsonyi József géplakatos munkája, akinek sikerült az I. világháborút követően a szibériai fogságból hazatérnie. A kazettás mennyezetet helyi mesterember készítette el, állványt nem használt. Szekszárdról érkezett a 20 db 4 méter hosszúságú pad. A templomba harangok is kerültek, négy harang öntetett. 1944-ben a 2. legnagyobb harangot háborús célokra elvitték, azóta 3 harang lakik a templomban. 1931. szeptember 13-a Sárköz első katolikus templomának szentelése, Krisztus Király tiszteletére.

2.5. Bogár tanya, néprajzi magángyűjtemény. Alapította Bogár István 1967-ben. Decsi Szőlőhegy, Szőlőhegy u. 52-54.

Bogár István 1923. május 18-án született Ócsényben. A Nagykőrösi Református Líceum és Tanítóképző Intézetben szerzett kántortanítói képesítést 1943-ban. Még ebben az évben Sárpilisre került tanítónak, ekkortól kezdve végzett kutatásokat a község és a Sárköz lakóinak népszokásairól, gondolatairól. Hatalmas mennyiségű anyagot gyűjtött a sárközi emberek mindennapjairól, tánckultúrájáról. 1946-ban létrehozta a sárpilisi férfi dalárdát. 1948-tól a Sárpilisi általános iskola igazgatója 1971-ig. 1967-ben alapította a "Bogár tanya" néven ismertté vált néprajzi gyűjteményt, amelyet jelenleg az alapító lánya, Bogár Éva tanárnő gondoz. Bogár István kezdeményezésére indult el a "Sárközi Lakodalom" elnevezésű népművészeti rendezvénysorozat. Sárközi népdalgyűjteményének válogatott dalaiból Farkas Antal írt fűvószenekari művet, melyet a Szekszárdi Fűvószenekar mutatott be Véghelyi Miklós vezényletével. 1971-től a Tolna Megyei Tanács Művelődési Osztályának néprajzi felügyelője, 1975-től 1983-ig a Babits Mihály Megyei Művelődési Központ főmunkatársa Szekszárdon. 1990 október 5-én halt meg.

Nyitvatartási idő nincs, a gyűjtemény előzetes egyeztetés alapján tekinthető meg. Telefon: (+36)30/852-0890, 74/413-177

3. Kézművesek, iparművészek (elérhetőség, munkásság):

3.1. Nagy Zoltánné - gyöngyfűző: Decs 7144, Öreg u. 6., 74/496-853, 20/238-6440

Tengelicen született, Jerge Zsuzsanna néven. Házasságkötése miatt 1968-ban költözött Decsre. Azóta itt él egy „igazi” sárközi családban. Női fodrász a tanult szakmája, 40 évig dolgozott főként Decsen. A 80-as években súlyos betegség következtében került kapcsolatba

Berekai Éva nénivel, aki 90 éves kora ellenére aktív gyöngyfűző volt a településen. Tőle tanulta meg a gyöngyfűzés minden fortélyát. Éva néni indította el és biztatta, hogy zsúriztassa termékeit, ennek következtében közel 160 db zsúrizett terméke készült. Munkássága elismerésül elnyerte a Népi Iparművész címet. 10 éve állandó gyöngykiállítás van a decsi Tájházban (Kossuth u. 34-36.), a kézműves ház egyik műhelyében. Itt megtekinthetők a kézműves termékei. Magyarországon és külföldön is voltak kiállításai. A külföldiek közül

kiemelkednek az alábbi országok: Németország, Hollandia, Franciaország, Jugoszlávia,

Gyöngytermékeket készít rendelésre. Gyermekcsoportoknak szívesen tart gyöngyfűzés bemutatókat, kiscsoportokat.

3.2. Farkas Lászlóné Pál Erzsébet, Népművészet Mestere (babakészítő, tojásfestő, bútorfestő) 7144 Decs, Kossuth u. 8., 74/495-734

Farkasné Pál Bözsi népviselet- és babakészítő, bútör- és tojásfestő, a népművészet mestere 1938-ban született Decsen. Az általános iskola elvégzése után Kovácsné Kun Sára népművész irányításával hímezni, rajzolni tanult, később néptáncos lett. 1956-ban férjhez ment és Bátára költöztek. Itt Dér Józsefnétől megtanulta a tojásfestést. 30 éven keresztül ezzel, majd bútör- és tányérfestéssel, népviseleti babakészítéssel foglalkozott. Saját festésű bútorában őrzi páratlan gyűjteményét, a sárközi népviselet legszebb darabjait, amelyekben még ükanyák, ükapák - vagy még azok elődei - pompáztak. A Jáko Vera Alapítvány által meghirdetett "Legszebb magyar népviselet" versenyeken 1996, 1997-ben a sárközi menyasszony-vőlegény, 1998-ban a leányos viselet első díjat kapott. Ebben döntő szerepe volt

a fiatalokat saját gyűjteményéből felöltöztető Pál Bözsi néninek. 1999-ben a helyi önkormányzat "Decs községért" emléklakettel ismerte el hagyományörző tevékenységét. 2002-ben a "Népművészet Mestere" kitüntető címet kapta meg. 2003-ban "Mesterremek-díj"-ban részesült. A Tolna Megyei Népművészeti Egyesület tagja. Decsi otthonában létrehozott "Sárközi életképek" babamúzeumban tekinthető meg gyűjteménye.

3.3. Dömötör Erzsébet, népi iparművész, gyöngyfűző, 7144 Decs, Jókai u. 2.,
74/496-579

1957-ben született és azóta Decsen is él. A gyöngyfűzéssel 1997-98-ban ismerkedett meg. A sárközi gyöngygalér fűzését Oláh Márta mutatta meg édesanyjának, innentől kezdve annyira megtetszett neki a gyöngyfűzés, hogy könyvekből, Pál Bözsi néni régi gyöngymunkáiból

merítve kezdett el aktívan foglalkozni a gyöngyökkel. Saját stílusát is belefűzte a munkáiba és népi gyöngyöket kezdett el készíteni pl.: nyakbadobó, nyaksi. A sárközi gyöngyök mellett más tájegységű gyöngyöket és saját tervezésű, a mai korban viselhető ékszereket is készít. 1999 óta zsűrizteti termékeit, a Tolna Megyei Népművészeti Egyesület tagja, több közös kiállításon vett részt pl.: Élő népművészet c. kiállítás. A helyi kézművesekkel is rendszeresen szerepel kiállításon (pl.: Decs, Baja, Szekszárd, Alsónyék, Bátaszék, Pécs, Pápa). 2003-ban kapta meg a Népi Iparművész címet. 2006-

ban lakása folyosóján

alakított ki egy állandó kiállítást. Ezen kívül édesanyjával, Dömötör Sándornéval, hímzővel tart kiállításokat a Babamúzeumban az oda érkező csoportok számára. Kiállításai voltak Ercsiben, Gödön, Kölesden, Pörbölyön, Kisvejkén, Veszprémben, Tóalmáson, Lajosmizsén. Megrendelésre készít termékeket. A kiállított gyöngyei megvásárolhatóak.

3.4. Dömötör Sándorné – hímző, 7144 Decs, Jókai u. 2., 74/496-579

1938-ban született, 10 éves kora óta él Decsen. Fialasszony korában szövessel foglalkozott, majd Kun Sári néninél tanulta meg a fekete-fehér hímzést. Később a Háziipari Szövetkezetnél volt bedolgozó, kalocsai és sióagárdi hímzéseket készített. A Tolna Megyei Népművészeti Egyesület tagja. 1999 óta zsűrizteti munkáit. Főleg a fekete-fehér sárközi hímzésekkel és a sárközi nyakkendőknél varrásával foglalkozik. Lányával, Dömötör Erzsébettel a Babamúzeumban mutatják be munkáit és együtt rendezik kiállításait. Kiállításai voltak Ercsiben, Gödön, Kölesden, Pörbölyön, Kisvejkén, Veszprémben, Tóalmáson, Lajosmizsén. Megrendelésre készít termékeket.

3.5. Decsi-Kiss Jánosné gyöngyfűző, népi iparművész

Decsi-Kiss Jánosné, Csorba Mária, Tolna megyében, Decsen élő gyöngyfűző, népi iparművész. 1970-ben került Sárközbe egy olyan családba, ahol mindig nagy szeretettel és

természetességgel fordultak a népművészet felé, hiszen mindennapi életük része volt. Először a népdalok, táncok ragadták meg, hiszen Zalaegerszegen, a Liszt Ferenc Zenei Általános Iskolában ilyen alapokat kapott országosan is elismert népdalgyűjtő iskolaigazgatójától, Vajda Józseftől. Decsen később a viselet, a szóttesek, hímzések voltak rá nagy hatással. A gyöngyfűzés mellett véletlenül kötött ki, miután az első egyszerűbb mintákat a lányától megtanulta, aki néhai, és általuk igen szeretett Berekai és Oláh Éva nénihez járt gyöngyfűzést tanulni. 1992-ben a férjével közösen nyári ifjúsági alkotótelepet indított Szálkán, ahol a szakmai programok

mellett önként vállalt feladattá tették a környék népi kismesterségeinek megismertetését, és azok alapjainak tanítását. 1993. óta a gyöngyfűző foglalkozásokat Ő vezeti, ami arra is ösztönözte, hogy saját tudását gyarapítsa, gyűjtse a még fellelhető mintákat. 1997-98-ban a Magyar Művelődési Intézet és a bonyhádi Vörösmarty Mihály Művelődési Ház közös

szervezésében meghirdetett népi játszóházi foglalkozásvezető tanfolyamot végezte el, amelynek zárásaként szakdolgozatot írt a sárközi gyöngygallérokról. 1997-ig nem érezett elég bátorságot magában ahhoz, hogy munkáit a zsűri elé vigye. Az 1996-ban újjászerveződött Tolna Megyei Népművészeti Egyesület elnöke és titkára biztatására ez év őszén zsűriztette először a munkáit a Népi Iparművészeti Tanács zsűrijével. Azóta minden évben kéri irányításukat és szakmai véleményüket. 1996. óta tagja a Tolna Megyei Népművészeti Egyesületnek, 1999-ben az ellenőrző bizottság elnökének, majd 2000-ben az egyesület titkárának választották. Az egyesületi tagság óta vesz részt megyei és más népművészeti kiállításokon, pályázatokon. 2000-ben népi iparművész címet szerzett. 2001. óta az egyesület keretein belül országos gyöngyfűző táborokat szervez minden évben, ahol a sárközi gyöngygallér fűzését tanítják meg azoknak a felnőtt érdeklődőknek, akik fontosnak tartják a hagyományos magyar technikák elsajátítását. 2002. óta háromévente ugyancsak az

egyesületen keresztül hirdetik meg a szekszárdi Duna Menti Folklor Fesztiválhoz kapcsolódóan az Országos Népi Ékszer Pályázatot, ahol a gyöngy mellett megjelennek a fa-, a csont-, a szaru-, a bőr-, az ötvös ékszerek, stb. is. 2004-ben a Népművészeti Egyesületek Szövetsége, valamint a Hagyományok Háza felhívása alapján az országban dolgozó gyöngyfűzők javaslatára előbb a „Minden Más” (gyöngy, lószőr, ötvös, tojásos, mézeskalácsos) szakmai bizottság, majd a 2007 évi szétválást követően a Népi Ékszer Szakmai Bizottság tagja lett. 2004. novemberétől a Hagyományok Háza Népi Iparművészeti Osztálya felkérésére az ékszer szakág bíráló bizottságának is tagja.

Elérhetőség: 7144 Decs Bem Apó utca 4., 06 20 414 28 45, dkmarcsi@freemail.hu

4. Szálláshely, turisztika (cím, kapcsolattartó, elérhetőség):

- 4.1. Fritz Borház és panzió: 7144 Decs, Szőlő-hegy
 Telefon: +36 74 409 596 Fax: +36 74 512 191,
 +36 74 509 502 Mobil: +36 30 2527 877, +36 30 9470 26
 Email: fritz@tolna.net, web: www.fritz-tanya.hu
- 4.2. Takler Pince Kft.: Decs Szőlőhegy: 74/311-961, Fax:510-927, www.takler.com

5. Non-profit szervezetek (kapcsolattartó, elérhetőség, mivel foglalkoznak):

	Név	Képviselő	Elérhetőség
1.	Decsi Szabadidős és Sporthorgász Egyesület	Hága József	20/933-0975
2.	Vadásztársaság	Koczka László	20/927-5036
3.	Községi Sportegyesület	Kun Györgyi	30/247-1519
4.	Decsi Általános Iskolás Gyermekekért Alapítvány	Kern László	20/972-6769
5.	Gyöngyösbokréta Hagyományőrző Egyesület	Baloghné Medgyesi Zsuzsanna	20/468-3244
6.	Decsi Romákért Egyesület	Gómány Ernőné	20/583-7398
7.	Polgárórség	Vaskó Sándor	70/361-2137
8.	Decs Községért Egyesület	Kozma Lászlóné	30/549-4272
9.	Decsi Szabadidősport és Természetbarát Egyesület	Kilián Zsolt	30/529-1055
10.	Alapítvány a Hátrányos Helyzetű Fiatalok Szakképesítéshez Jutásának Támogatásáért	Lóczy József	20/454-0544
11.	Tesz-Vesz Ovi Óvodás Gyermekeiért Oktatási-Nevelési Alapítvány	Adorján Attiláné	74/495-039
12.	Folland Alma Mater Alapítvány	Kern László	20/972-6769
13.	DECOR Decs-Cormeilles Egyesület	Kilián Zsolt	30/529-1055
14.	„Őszi Napfény” Nyugdíjas Klub	Ifjú Gyuláné	70/241-4768

15	Brigo Racing SE	Brigovác Mihály	30/645-8521
16	„Szülők a Gyermekükért” Alapítvány	Galambosné Varga Judit	Decs, Haladás u.11
17	Decsi Diáksport Egyesület	Kőfalvi Tamás	Decs, Haladás u. 1
18	Csillagrózsa Hagyományőrző Egyesület	Lócziné Polányi Jusztina	20/454-0544
19	Vöröskereszt Decsi Alapszervezete	Leimszider Lajosné	Váci M. ltp
20	Decs kulturális, Oktatási és Sport Életének Fejlesztésért Közalapítvány	dr. Gondi Klára	06/74/495-224
21	Decsi Református Temetőért Alapítvány	Papné Dávid Judit	Kossuth u. 34-36
22	Magyarországi Beások és Cigányok Országos Egyesület	Ignác György	20/419-4166
23	Római Katolikus Egyházközség	Kocsis László	Ady u. 13
24	Református Egyházközség	Kiss Ernő	74/595-046

6. Rendezvények:

- Sárközi Lakodalom, E nagyszabású hagyományos népi elemekre épülő több napos rendezvénysorozat számos Tolna megyei és külföldi néptáncgyűttest, valamint népi kismesterségek szakavatott művelőit vonultatja fel. A több helyszínen zajló multságba a vendégek is bekapcsolódhatnak, a stilizált lakodalomban Ők képviselik a násznépet. A menyasszony-öltöztetéstől a vőfélyköszöntőkkel tarkított lakodalmi vacsoráig kísérelhető figyelemmel a hamisítatlan sárközi lakodalom. Eredetileg három évente rendezték meg a programot.
- Folklórprogramok: Sárközi táncos műsorok népzenevel hiteles környezetben előadva. Mulatni vágyóknak vendégtáncoltatás, táncház. Lakodalmas keretjének megrendelésére van lehetőség akár eredeti lakodalmas vacsorával, vendéglátással. pl.: májusfa kitáncolás május végén, augusztusban népművészet napja, szüreti felvonulás szeptember végén-október elején.